

af Communen, afløse sin Forpligtelse til at yde Brokorn eller det derfor efter § 5 fastsatte Pengevederlag ved eengang for alle at erlægge en Sum, der svarer til det 25-Dobbelte deraf; og bliver Værdien af det Brokorn, han aarligen har at yde, beregnet efter Capitels-tarten for de 10 Aar, der gaae nærmest forud for Afløsningen.

For Øerne i den Commune, der overtager Broen, affortes dog i denne Afsløsningssum et forholdsmæssigt Beløb, forsaavidt de ved Communens Overtagelse af Broen komme til at tage Deel i Indløsningssummen eller den fremtidige Vedligeholdelse af den. Dette Beløb bliver i Mangel af mindelig Overenskomst at fastsætte af Landvæsen-commissionen (§ 8). Indenrigsministeriet kan paa Øernes Andragende meddele Samtykke til, at Afsløsningssummens Erløggelse fordeles paa et Tidsrum af indtil 5 Aar, dog imod at der svares Renter, indtil Afsløsningssummen er erlagt. Er der Fæstere mellem disse, paaligger det Eieren af Fæstestederne at udrede Afsløsningssummerne, som Fæsternerne for deres Fæstetid forrente med 4 pCt. om Aaret.

I de Tilfælde, hvor derimod Berettigelsen til at oppebære Brokorn kun kan ansees hjemlet ved et reent personligt Privilegium, ere Øerne, naar Broen overtages af Communen, kun pligtige at svare et aarligt Pengevederlag, beregnet som i § 5, indtil Bevillingen udløber. Vedtoges eenstemmig med 71 Stemmer.

Lovforslagets § 7 (see Anhang A, Sp. 1135)

vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke fandt en saadan fornøden, og den ikke forlangtes af Noget.

Derefter fattes Resten af Lovforslaget med de dertil hørende Ændringsforslag under Forhandling.

Vorgaard: Hvad angaaer det 1ste Forslag, som jeg har været med at stille til § 11, da skal jeg ikke videre omtale det; jeg anseer det for en bedre, klarere eller maaffee skarper Redaction af Paragraphen. Hvad angaaer

det Forslag, som en æret Rigsdagsmand og jeg under Littr. b have stillet til samme Paragraph, og som gaaer ud paa, at Ordene „og Kjøbstæderne“ skulle indskrives efter Ordet „Sogne“, da maa jeg i den Henseende tillade mig at bemærke, at Slutningen af § 11, saaledes som den findes i Udkastet, gaaer ud paa, at Amtsraadet skal være berettiget til efter Omstændighederne at tilstaae Sognecommunen Understøttelse af Amtsrepartitionssonden, eller og af det nærmeste Sogn, for hvem Veien, hvorpaa Broen er beliggende, og Bropengenes Vortfalden i nogen væsentlig Grad vil komme tilgode; det er jo saaledes klart, at der i det Punkt indeholdes en Bestemmelse om, at Amtsraadet har Myndighed til at lægge en vis Deel af Byrden over paa dem, hvem Bropengenes Vortfalden i en væsentlig Grad vil komme tilgode. Nu er det efter min Mening ogsaa klart, at Bropengenes Vortfalden paa mange Steder ikke i mindre, men endog i større Grad vil komme Kjøbstæderne tilgode end Landet; og det er Grunden, hvorfor dette Forslag er fremkommet. Hvad angaaer det Forslag, der er stillet af to ærede Rigsdagsmænd og mig om en Tilføielse til § 11, da maa jeg bemærke, at jeg har anseet det for rigtigst, at Sognene dog kunde appellere til Indenrigsministeren, naar de ere misfornøiede med den Afgjørelse, som Amtsraadet havde truffet i den omhandlede Henseende. Da jeg har Ordet, kan jeg ikke undlade at udtale Grunden til, at jeg ikke denne Gang har stillet det Ændringsforslag som Tillæg til § 11, som forrige Aar var stillet af to andre Medlemmer af Udvalget og mig, og som lød saaledes: „Hvorvidt Communer, hvor Staten har bortskjødte Broer med deres Indtægter og modtaget Kjøbesum, eller ved Overbebyrdelse ved denne Lovs Gjennemførelse kan indrømmes Hjælp af Statskassen til Broens Indløsnung, finder sin Afgjørelse ved særlig Lov“. Jeg har nemlig meent, at om ogsaa denne Bestemmelse stod i en Lov, saa kunde dog intet specielt Tilfælde afgjøres efter den, idet det jo altid vil komme an paa, naar det specielle Tilfælde skal afgjøres efter en saadan Bestemmelse af Rigsdagen, hvilke Oplysninger der da kan præsteres om det enkelte Til-